

FOAIE PAROHIALĂ FEBRUARIE 2018

**Să cerem, dar să nu uităm
să mulțumim și să laudăm!**

Așa cum spunea Sfântul Ioan Damascenul, *„rugăciunea este înălțarea sufletului către Dumnezeu sau cererea de la Dumnezeu a unor lucruri potrivite”*. *Rugăciunea de cerere* are ca obiect iertarea, căutarea împărăției lui Dumnezeu, ca și orice nevoie reală. *Rugăciunea de mijlocire* constă într-o cerere făcută în favoarea altcuiva. Nu cunoaște limite și se extinde și asupra dușmanilor. *Rugăciunea de mulțumire* poate avea ca motiv orice bucurie și orice suferință, orice eveniment și orice nevoie: „În toate aduceți mulțumire” (1 Tes 5,18). *Rugăciunea de laudă*, cu totul dezinteresată, se concentrează asupra lui Dumnezeu; îl caută pentru El însuși, îl slăvește, dincolo de ceea ce face El, pentru că El este Dumnezeu.

Pentru unii creștini, relația cu Dumnezeu, rugăciunea este considerată un fel de automat de dorințe: am spus rugăciunea, Dumnezeu trebuie să-mi soluționeze cererea. În caz contrar, încep plângerile: „Părinte, Domnul nu mă ascultă, este îngrozitor! Mă rog de atâta timp și degeaba, Dumnezeu nu aude! Ce trebuie să fac pentru ca, în sfârșit, să mă asculte?”.

Dumnezeu ascultă întotdeauna rugăciunile noastre, chiar și pe cele mai mici, dar El nu vede lucrurile așa cum le vedem noi; vede mult mai departe! Sfânta Monica s-a rugat și a plâns mai mult de douăzeci de ani pentru fiul ei, Augustin, care avea un comportament nu tocmai fără prihană, și nimic nu se schimba. Dar ea nu s-a descurajat; a perseverat în rugăciune și în implorarea lui Dumnezeu, ca și Ana, mama profetului Samuel, care s-a rugat până ce Dumnezeu i-a împlinit rugăciunea de a-i da un fiu.

Din fericire pentru noi, Domnul știe mai bine! Dacă ar fi ascultat imediat rugăciunile mamei, l-am mai fi avut oare pe Sfântul Augustin? Dar pentru că ea a

perseverat cu încredere atât de mult timp, acum îl avem nu doar pe Sfântul Augustin, ci și pe Sfânta Monica! Monica cere doar întoarcerea fiului ei, Augustin, dar Dumnezeu face doi sfinți! Nu e rău, nu?! Haideți să nu ne descurajăm! **Dumnezeu este mult mai bun decât ne putem noi imagina!**

Cineva se ruga să găsească o locuință, cu chirie, aproape de biserică, neavând nici salariu, nici un venit fix. O persoană i-a sugerat să-l invoce și pe Sf. Iosif, marele specialist în locuințe (Doar era tâmplar, nu?!), așa cum știm cu toții. Lunile treceau și nu se întrezărea nimic, pentru că profetul spusese: „Eu, Domnul, voi grăbi acestea la timpul lor” (Is 60, 22). După ce cerul a fost închis mai mult timp, dintr-o dată, în mai puțin de douăzeci și patru de ore, devine proprietarul unei mici case în plin centru. Nimeni nu înțelegea de ce și cum într-un timp așa de scurt a ajuns acolo. Numai Dumnezeu știe...! **„Întârzierile” lui Dumnezeu sunt foarte interesante; ele ascund întotdeauna un plan mai frumos și mai măreț decât al nostru!**

Noi, creștinii, atunci când ne rugăm, folosim mai mult *Rugăciunea de cerere*, uitând că, de fapt, în rugăciunea *Tatăl nostru*, ordinea este alta: „... sfințească-se numele tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta...”. Deci, în ordine, prima ar trebui să fie *Rugăciunea de laudă*. Aceasta este mai puțin practică; tot omul se gândește mai întâi la el, nu la Dumnezeu. **„O rugăciune de laudă este înainte de toate o rugăciune de bucurie, fiind apoi o rugăciune de amintire a tot ceea ce a făcut Domnul pentru mine, cu câtă bunătare m-a însoțit, cum s-a coborât pe sine: așa cum un tată se apleacă asupra copilășului pentru a-l învăța să meargă”,** spunea Papa Francisc într-una din predicile sale.

De curând, la Sf. Liturghie a fost proclamată o lectură din *Cartea a doua a lui Samuel* (6, 12-19), în care este prezentat regele David care dansa când chivotul Domnului se întorcea acasă, la Ierusalim, atitudine din care putem învăța rugăciunea de laudă. **Ar trebui să ne rugăm până când rugăciunea devine bucurie.** Acesta este un har pe care Dumnezeu ni-l poate da, dacă i-l cerem! Lui Dumnezeu trebuie să-i cerem așa cum fac copiii când vor ceva: cu încredere totală. Este modul cel mai eficient!

Rugăciunea de laudă ne aduce fecunditatea spirituală, spunea Papa, comentând fragmentul din *Cartea a doua a lui Samuel*. „David dansa în fața Domnului cu toată dăruirea”, a spus Papa, afirmând că dacă ne închidem în formalisme, rugăciunea devine rece și sterilă. Rugăciunea de laudă a lui David l-a făcut să danseze cu toată dăruirea în fața chivotului lui Dumnezeu. **Așa este o rugăciune de preamărire: atitudinea de mulțumire plină de bucurie recunoscătoare!**

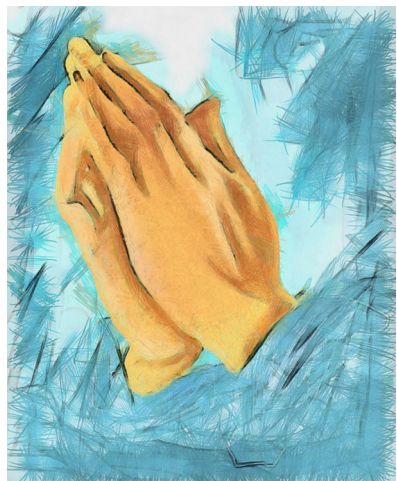
Fiecare dintre noi a fost copleșit de Dumnezeu cu daruri și are suficiente motive pentru a-i mulțumi, iar mulțumirea este un lucru drept! Fiecare dintre noi are persoane pentru care cere de la Dumnezeu haruri sau intervenția Sa în diferite situații; și este normal să fie așa, pentru că suntem frați în Cristos și avem datoria să ne rugăm unii pentru alții! Fiecare dintre noi are suficiente cereri pe care i le adresează lui Dumnezeu; și este bine să fie așa, pentru că El este Tatăl nostru! Tot așa, fiecare dintre noi trebuie să nu uite să-l laude pe Dumnezeu.

Vă îndemn să vă obișnuiți să-i adresați lui Dumnezeu și rugăciuni de laudă! Este legitim ca în rugăciunile noastre să cerem, dar să nu uităm să mulțumim și să lăudăm!

MERINDE PENTRU DRUM

Puterea ascunsă

Într-o legendă se povestește că un rege îl vizită odinioară la chilia sa pe bătrânul și învățatul călugăr Paulinus, ca să-i ceară un sfat. Regele stătea mirat în fața teancurilor întregi de cărți și foi. „Te invidiez, Paulinus, spuse el, pentru că-ți permiti să aduni înțelepciunea divină în aceste cărți didactice”. „Te înșeli, răspuse călugărul, și-l conduse pe rege în grajduri, unde fratele grăjdar făcea o pauză ca să se roage. Din aceste mâini împreunate izvorăște puterea lui Dumnezeu pentru lume, și nu din cărțile mele”.

Cei dintâi pași

Elevul îl întrebă pe profesorul său de religie: „Cum se explică faptul că cineva care crede în Dumnezeu și este aproape de el, simte câteodată o abandonare și o îndepărtare?” Profesorul îi răspuse: „Când un tată vrea să-l învețe pe micuțul său fiu să meargă în picioare, îl ia și-l ține de mâini aproape de el, pentru ca să nu cadă. Astfel copilul merge spre tatăl său. Cum ajunge la tatăl său, tatăl se dă puțin în spate, îl lasă liber și ține mâinile întinse, și asta se repetă până când copilul, încet-încet, învață să meargă în picioare”.

Urme pe nisip...

Un om ajunge într-o zi în rai și-l întrebă pe Dumnezeu dacă și-ar putea revedea întreaga viață cu momentele de bucurie, dar și cu cele de încercare. Dumnezeu îi îngădui. Îi înfățișă întreaga viață, ca și cum s-ar fi desfășurat de-a lungul unei plaje de nisip, iar omul se plimba pe plajă. Omul văzu că de-a lungul drumului erau patru urme de pași pe nisip, ale lui și ale lui Dumnezeu. Dar în clipele de restriște nu mai erau decât două. Foarte mirat și chiar mâhnit, îi spuse lui Dumnezeu: „Văd că tocmai în clipele grele m-ai lăsat singur”. „Ba nu, îi răspuse Dumnezeu, în clipele grele erau numai urmele pașilor mei, pentru că Eu atunci te purtam pe brațe”.

ANUNȚURI

Pe 14 februarie este Miercurea Cenușii, zi cu care începe perioada Postului Mare, timp al pocăinței, al iertării și al iubirii, al sobrietății și al evitării exceselor de orice fel. În această perioadă este recomandată renunțarea în beneficiul săracilor sau al suferinzilor. De asemenea, sunt interzise petrecerile zgomotoase.

Calea Sf. Cruci, devoțiune specifică Postului Mare, ce ne ajută să medităm Patima lui Isus, va fi celebrată marțea și vinerea, la ora 17.30, și duminica, la ora 10.30.

Parohia este a dumneavoastră! Aveți ocazia să o faceți să arate așa cum vă doriți!

Parohia este o comunitate de credincioși; este pentru toți și formată din toți. Fiecare este membru, fiecare este piatră vie a acestui „templu”. Așa cum o casă este oglinda proprietarului, tot la fel parohia este oglinda celor care o alcătuiesc. Dacă vreți ca parohia dumneavoastră să fie una de care să vă puteți mândri, trebuie să contribuiți la întreținerea și la înfrumusețarea ei! Sunteți îndemnați să vă susțineți în mod concret parohia direcționând cei 2% pe care statul oricum vi-i reține lunar din salariu.

Formularul 230 și detalii sunt disponibile pe site-ul parohiei și la Biroul parohial.

**Parohia ta este așa cum o ajuți să fie,
de aceea contribuția ta este
NECESARĂ ȘI BINEVENITĂ!
AJUTĂ-ȚI PAROHIA!
DIRECȚIONEAZĂ 2% PENTRU AMD!**

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până vineri, la orele: **7,00; 8.00 și 18.00.**
- sâmbăta, la orele **8.00 și 18.00.**
- duminica, la orele: **9.00; 11.00; 18.00.**

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17.15**
- duminica, la orele: **8.15; 10.15.**